

Textul 1

Cum nu se dă scos ursul din bârlog, țăranul de la munte, strămutat la câmp, și pruncul, dezlipit de la sânul mamei sale, așa nu mă dam eu dus din Humulești în toamna anului 1855, când veni vremea să plec la Socola, după stăruința mamei. Și oare de ce nu m-aș fi dat dus din Humulești, nici în ruptul capului, când mereu îmi spunea mama că pentru folosul meu este aceasta? Iaca de ce nu: drăgăliță Doamne, eram și eu acum holteiu, din păcate! Și Iașii, pe care nu-i văzusem niciodată, nu erau aproape de Neamț, ca Fălticeni, de unde, toamna târziu și mai ales prin câșlegile de iarnă, fiind nopțile mari, mă puteam rezezi din când în când, pășind-o așa cam pe după toacă, și tot înainte, sara pe lună, cu tovarășii mei la clăci în Humulești, pe unde știam noi, ținând tot o fugă, ca telegarii. [...] De la Neamț la Fălticeni și de la Fălticeni la Neamț era pentru noi atunci o palmă de loc. Dar acum se schimba vorba: o cale scurtă de două poște, de la Fălticeni la Neamț, nu se potrivește c-o întindere de șase poște, lungi și obositoare, de la Iași până la Neamț. [...] Dar, vorba ceea: „Ursul nu joacă de bună voie”. Mort-copt, trebui să fac pe cheful mamei, să plec fără voință și să las ce-mi era drag! Dragu-mi era satul nostru cu Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul, în care se oglindește cu mândrie Cetatea Neamțului de atâtea veacuri! Dragi-mi erau tata și mama, frații și surorile, și băieții satului, tovarășii mei din copilărie, cu cari, în zile geroase de iarnă, mă desfătam pe gheață și la săniuș, iar vara, în zile frumoase de sărbători, cântând și chiuind, cutreieram dumbrăvile și luncile umbroase, prundul cu știoalnelor, țărinile cu holdele, câmpul cu florile și mândrele dealuri, de după cari-mi zâmbeau zorile în zburdalnica vârstă a tinereții! Asemenea, dragi-mi erau șezătorile, clăcile, horile și toate petrecerile din sat, la care luam parte cu cea mai mare însuflețire! De piatră de-ai fi fost, și nu se putea să nu-ți salte inima de bucurie când auzeai, uneori în puterea nopții, pe Mihai scripcariul din Humulești umblând tot satul câte c-o droaie de flăcăi după dânsul și cântând. [...] Și câte și mai câte nu cânta Mihai lăutariul din gură și din scripca sa răsunătoare, și câte alte petreceri pline de veselie nu se făceau pe la noi, de-ți părea tot anul zi de sărbătoare! Vorba unei babe: „Să dea D-zeu tot anul să fie sărbători și numai o zi de lucru, și atunci să fie praznic și nuntă”. Apoi lasă-ți, băiete, satul, cu tot farmecul frumuseților lui, și pasă de te du în loc strein și așa

depărtat, dacă te lasă pârdaInica de inimă! Și doar mă și sileam eu, într-o părere, s-o fac a înțālege pe mama că pot să mă bolnăvesc de dorul ei... și să mor printre streinii! că vāru-mieu [...] Mogorogea, Gheorghe Trāsnea, Nicā Oșlobanu și alții s-au lāsāt de învățat și, despre asta, tot mănāncā pāne pe lāngā părinții lor. Dar zadarnicā trudā! Mama avea alte gānduri; ea îmi pregātea cu îngrijire cele trebuitoare, zicāndu-mi de la o vreme:

— Ioane, catā să nu dām cinstea pe rușine și pacea pe gālceavā!... Ai să pleci unde zic eu. Și Zaharia lui Gātlan merge cu tine. Luca Moșneagu, megieșul nostru, vā duce cu căruța cu doi cai ca niște zmei. Ia, mai bine, răpezi-te pānā la el de vezi, gata-i de drum? Cā māne des-dimineatā, cu ajutorul Domnului, plecați.

— Nu mă duc, mamā, nu mă duc la Socola, măcar să mă omori! ziceam eu, plāngānd cu zece rānduri de lacrimi. Mai trăiesc ei oamenii și fără popie.

— Degeaba te mai sclifosești, Ioane, rāspunse mama cu nepāsare! La mine nu se trec acestea... Pare-mi-se că știi tu moarea mea... [...] Apoi cheamā pe tata și-i zice hotārātōr:

— Spune-i și d-ta bāietului, omule, ce se cuvine, ca să-și ieie nādejdea și să-și caute de drum.

— Mai rămāne vorbā despre asta? zise tata posomorāt. Are să urmeze cum știm noi, nu cum vrea el, că doar nu-i de capul său. Cānd m-ar bate numai atātā grijā, māi femeie, ce mi-ar fi? Dar eu mă lupt cu gāndul cum să-i port de cheltuialā, căci banii nu se culeg de la trunchiu, ca surcelele. Și la iști vro șase, afarā de dānsul, dacă rămān acasā, nu li mai trebuie nimica? Dar fiind el cel mai mare, norocul său; trebuie să căutām a-l zburātāci, căci nu se știu zilele omului! Și poate vreodatā să fie și el sprijin pentru iștialalți.

Vāzānd eu că nu-i chip de stat împotriva părinților, începui a mă gāndi la pornire, zicānd în sine-mi cu amārāciune: „Ce nācaz pe capul meu!” [...]

În sfârșit, ca să nu-mi uit vorba, toată noaptea cea dinainte de plecare, până s-au revărsat zorile, m-am frământat cu gândul, fel și chip, cum aș putea îndupleca pe mama să mă deie mai bine la mânăstire; și tocmai când eram hotărât a spune mamei aceste, iaca și soarele răsare, vestind o zi frumoasă, și Luca Moșneagu [...] se și aude strigând afară: „Gata sunteți? Haidem! că eu vă aștept cu caii înhămați.”. Mama atunci mă și ia răpede-răpede la pornit, fără să am când îi spune de călugărie. Și, scurtă vorbă, ne adunăm, cu rudele lui Zaharia, cu ale mele, în ogradă la moș Luca, sărutăm noi mâna părinților, luându-ne rămas-bun cu ochii înecați în lacrimi și, după ce ne suim în căruță, supărați și plânși, ca vai de noi, Luca Moșneagu, harabagiul nostru, dă biciu cailor [...].

Ion Creangă, *Amintiri din copilărie*

Textul 2

Erasmus+ este programul UE în domeniul educației, al formării, al tineretului și sportului pentru perioada 2021-2027, care sprijină atât persoanele fizice, cât și organizațiile. [...] Educația, formarea, tineretul și sportul sunt domenii-cheie care ajută cetățenii în dezvoltarea lor personală și profesională. Educația și formarea de înaltă calitate, favorabile incluziunii, precum și învățarea informală și nonformală conferă, în ultimă instanță, tinerilor și participanților de toate vârstele, calificările și competențele necesare pentru participarea lor semnificativă la societatea democratică pentru înțelegerea interculturală și pentru tranziția de succes către piața muncii. Patru priorități generale – incluziunea, transformarea digitală, combaterea schimbărilor climatice și participarea democratică – sunt distribuite egal în toate acțiunile și sectoarele programului Erasmus+ pentru perioada 2021-2027.

Europenii din toate mediile beneficiază de oportunitățile oferite de programul Erasmus+, acestea fiind experiențe care le schimbă cu adevărat viața, având efecte pozitive asupra dezvoltării profesionale, sociale, educaționale și personale. [...]

Programul în cifre Programul Erasmus a fost lansat în 1987 și a vizat la început doar domeniul învățământului superior. Structura actuală a programului a fost creată în 2014 pentru a include toate programele UE pentru educație, formare, tineret și sport. Este unul dintre programele emblematice ale Comisiei Europene și o poveste de succes încă de la început. Din 1987 și până la sfârșitul anului 2022, numărul participanților la activități de mobilitate a ajuns la 13,7 milioane.

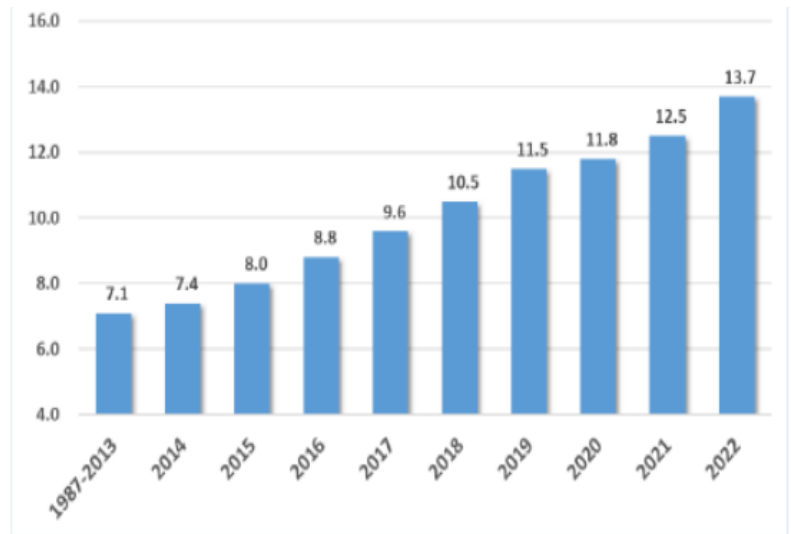

Figura 1 – Perioadele de mobilitate (cumulate) ale programului Erasmus, numărul participanților

În ceea ce privește mobilitatea transfrontalieră în scopul învățării, anul 2020 și prima jumătate a anului 2021 au reprezentat o perioadă atipică, întrucât numărul participanților la activitățile de mobilitate Erasmus+ a fost afectat de criza sanitară și de izbucnirea pandemiei. Impactul pandemiei de COVID-19 asupra activităților de mobilitate sprijinite de Erasmus+ a fost deosebit de puternic în 2020, înregistrându-se cu aproximativ 60% mai puține activități de mobilitate decât media anilor 2016-2019. În al doilea an al programului actual, peste 1,2 milioane de participanți și-au desfășurat activitatea de mobilitate, având în vedere că programul a început să funcționeze la capacitate normală.